

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α1 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα 20-04-2018

Αριθμός απόφασης:2118

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α. 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017 με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 21-12-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία με ΑΦΜ, που εδρεύει στο, οδός, όπως εκπροσωπείται κατά το νόμο και το καταστατικό της, κατά της υπ' αριθμόν/23-11-2017 οριστικής πράξεως διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ασφαλιστρών (Ν. 1620/1951 και Ν. 3492/2006) που εξέδωσε το Κέντρο Ελέγχου Μεγάλων Επιχειρήσεων (ΚΕΜΕΕΠ) για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2010-31/12/2010 με την οποία καταλογίστηκε στην προσφεύγουσα φόρος ασφαλιστρών ποσού 1.881.233,33 ευρώ και προσθέτος φόρος επ' αυτού 2.257.480,00€.

5. Την παραπάνω υπ' αριθμόν/23-11-2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ασφαλιστρών (Ν. 1620/1951 και Ν. 3492/2006) που εξέδωσε το Κέντρο Ελέγχου Μεγάλων Επιχειρήσεων (ΚΕΜΕΕΠ) για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2010-31/12/2010 της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς την υπ' αριθ.

...../23.11.2017 Έκθεση Μερικού Επιτόπιου Ελέγχου Προσδιορισμού Φόρου Επί Ασφαλίσεων (Άρθρο 29 του ν.3492/2006), του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Α1 Τμήματος όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 21-12-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της με την επωνυμία με ΑΦΜ, που εδρεύει στο, οδός, όπως εκπροσωπείται από το Δ.Σ. κατά το νόμο και το καταστατικό της, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα (προθεσμία 30 ημερών, επίδοση 01-12-2017) και υπογράφεται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο, σύμφωνα με το με αρ. καταχώρησης/6-10-2016 Γ.Ε.Μ.Η. απόσπασμα πρακτικού Δ.Σ. το οποίο έχει θητεία έως 30-6-2019 και δια του Αποσπάσματος Πρακτικού Συνεδρίασης του της 19-12-2017 με αρ., παρείχε εντολή και πληρεξουσιότητα στον υπογράφοντα την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή δικηγόρο, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Κατά την διενέργεια του ελέγχου στα βιβλία της προσφεύγουσας την επωνυμία με ΑΦΜ, που εδρεύει στο, οδός, διαπιστώθηκαν από τον έλεγχο του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. τα ακόλουθα:

«1. Διαφορές επί του φόρου οφειλόμενες σε εκπώσεις επί των καταβαλλόμενων ασφαλίσεων και δικαιωμάτων επί ασφαλίσεων ή σε υπολογιστικά σφάλματα όπως παρατίθενται αναλυτικά και ανά συντελεστή φόρου κατωτέρω:

Συντελεστής Φόρου	Ποσά Βάσης	Φορολ. Ποσά Ασφαλίσεων	Φόρου
4%	11.052,75 €	442,11 €	
10%	48.492,00 €	4.849,20 €	
20%	10.253,95 €	2.050,79 €	
ΣΥΝΟΛΟ	69.798,70 €	7.342,10 €	

Ως προς τα ποσά της παραπάνω διαπίστωσης (1) η ελεγχόμενη υπέβαλε την με αριθμό/04-07-2017 συμπληρωματική-τροποποιητική δήλωση των άρθρων 57-61 του Ν.4446/2016 (ΑΧΚ/1/17). Συγκεκριμένα, η ως άνω δήλωση περιελάμβανε τα κατωτέρω ποσά:

Συντελεστής Φόρου	Φορολογητέα Ασφάλιστρα	Ποσό Φόρου
4%	11.052,75 €	442,11 €
10%	48.492,00 €	4.849,20 €
20%	10.253,95 €	2.050,79 €
ΣΥΝΟΛΟ	69.798,70 €	7.342,10 €
Προσαύξηση 18%		1.321,58 €
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ		8.663,68 €

Μετά τον συνυπολογισμό των παραπάνω δηλωθέντων ποσών φορολογικής βάσης και φόρου, οι διαφορές ελέγχου επί των ποσών φορολογικής βάσης και φόρου ασφαλίσεων για την συγκεκριμένη διαπίστωση μηδενίζονται.

2. Διαφορές επί του φόρου οφειλόμενες σε μετάπτωση των καταβαλλόμενων ασφαλίσεων και δικαιωμάτων επί ασφαλίσεων στον μηδενικό συντελεστή χωρίς κάτι τέτοιο να προκύπτει από απαλλακτική διάταξη νόμου. Οι συγκεκριμένες διαφορές παρατίθενται αναλυτικά και ανά συντελεστή φόρου κατωτέρω:

Λογ.	Περιγραφή	Ποσά Φορ. Βάσης	Φορ. Συντ.	Ποσά Φόρου
.....	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ EUROINVEST (ΕΙΔΙΚΟΣ	1.320,62 €	10%	132,06 €
.....	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ EASYDRIVE INVEST	8.182,43 €	10%	818,24 €
.....	ΑΠΕΡ/ΣΤΗ ΝΟΣ.ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΕΚ ΤΡΟΧ.ΑΤΥΧ(Ειδ.Ορος)ΕΝΤΟΣ	24,47 €	10%	2,45 €
	ΤΡΟΧΑΙΟ ΠΡΟΣΩΠ.ΑΤΥΧ.ΟΔΗΓΟΥ-ΜΟΝΟ ΕΝΤΟΣ ΕΛΑ	0,50 €	10%	0,05 €
.....	CAR ACCIDENT (ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ)	0,03 €	10%	0,00 €
	ΘΡΑΥΣΗ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ (ΑΡ. 5)	24,40 €	10%	2,44 €
	ΙΔ ΖΗΜΙΕΣ ΣΥΝΕΠ. ΚΑΚΟΒΟΥΛΩΝ ΕΝΕΡΓ.ΑΠΑΛ 440 ΕΥΡΩ	0,01 €	10%	0,00 €
	ΚΛΟΠΗ ΟΛΙΚΗ-ΜΕΡΙΚΗ ΕΝΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΑΡ.4 ΓΕΝ.ΟΡΩΝ)	0,20 €	10%	0,02 €
	ΣΥΝΟΨΗ			
	Διαφορές Φόρου 10%	118.678,23 €	10%	11.867,86 €
	Διαφορές Φόρου 20%	17.593,18 €	20%	3.518,65 €
	ΣΥΝΟΛΟ	136.271,36 €		15.386.46 €

3. Διαφορές φόρου επί των καταβαλλόμενων ασφαλίσεων του **κλάδου μεταφορών εμπορευμάτων** (Κλάδος 16 κατά το κλαδικό λογιστικό σχέδιο ασφαλιστικών επιχειρήσεων του Π.Δ. 148/1984) για τα οποία δεν προκύπτει δικαίωμα απαλλαγής από τον φόρο κατά τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 4 του Ν. 1620/1951¹ σε συνδυασμό με το άρθρο 15 παρ. 7 του Ν.Δ. 2561/1953.

Από την ερμηνεία των συγκεκριμένων διατάξεων (ΠΟΛ 1126/2006 και ΠΟΛ 1028/2017) προκύπτει πως απαραίτητη περιοριστική προϋπόθεση για την απαλλαγή από τον φόρο ασφαλίσεων των ασφαλιστηρίων κάλυψης κινδύνων επί των μεταφερόμενων εμπορευμάτων είναι η διασυνοριακή, διά θαλάσσης ή αέρος,

¹ «Απαλλάσσονται του φόρου τα ασφάλιστρα κλάδων μεταφορών τα αφορώντα ασφαλίσεις σκαφών και εμπορευμάτων εισαγομένων εις την χώραν ή εξαγομένων εις την αλλοδαπήν».

μεταφορά (εισαγωγή ή εξαγωγή). Τουτέστιν, η ασφαλιζόμενη διασυνοριακή μεταφορά εμπορευμάτων που λαμβάνει χώρα με λοιπά μεταφορικά μέσα, δηλαδή οδικώς ή σιδηροδρομικώς, δεν καταλαμβάνεται από την ως άνω απαλλαγή από τον φόρο των σχετικών ασφαλίσεων ακόμα και εάν προκύπτει χρήση πορθμειακών γραμμών από το όχημα που εκτελεί την ασφαλιζόμενη μεταφορά. Από τον έλεγχο προέκυψε πως στον λογαριασμό έχουν πιστωθεί ποσά ασφαλίσεων συνολικού ύψους 629.180,91 €, ενώ στον λογαριασμό έχουν πιστωθεί ποσά δικαιωμάτων επί ασφαλίσεων συνολικού ύψους 122.970,44 €, δηλαδή συνολικά έσοδα από την παραγωγή ασφαλιστηρίων συμβολαίων του κλάδου μεταφορών εμπορευμάτων ύψους **752.151,35 €**, επί των οποίων η ελεγχόμενη δεν επέρριψε τον αναλογούντα φόρο ασφαλίσεων 10% με την δικαιολογία ότι αφορούν ασφάλιση εμπορευμάτων μεταφερόμενων διασυνοριακούς, χωρίς όμως να λαμβάνεται υπόψη ο τρόπος και το μέσο της μεταφοράς τους .

Από τον έλεγχο επί των ανωτέρω ασφαλιστηρίων συμβολαίων προέκυψε πως από το προαναφερθέν συνολικό ποσό από την παραγωγή ασφαλίσεων του κλάδου μεταφορών εμπορευμάτων, ποσό παραγωγής ασφαλίσεων ύψους 291.297,20 € μόνον, δικαιολογημένα απαλλάχθηκε από τον φόρο ασφαλίσεων αφού καταφανώς αφορούσε ασφάλιση διασυνοριακής μεταφοράς εμπορευμάτων διά θαλάσσης ή αέρος, ενώ το υπόλοιπο ποσό ύψους 459.884,15 € (382.759,98 € ως ποσό ασφαλίσεων και 77.124,17 € ως ποσό δικαιωμάτων) διαπιστώθηκε πως ενώ αφορούσε ασφάλιση διασυνοριακής μεταφοράς εμπορευμάτων δεν πληρούσε και την δεύτερη προϋπόθεση, αφού η ασφαλιζόμενη μεταφορά εμπορευμάτων προέκυψε πως έλαβε χώρα οδικώς ή σιδηροδρομικώς, κατά συνέπεια θα έπρεπε να είχε επιρριφθεί φόρος ασφαλίσεων 10% επί της αξίας των καθαρών ασφαλίσεων και των δικαιωμάτων επί ασφαλίσεων των εν λόγω ασφαλιστηρίων.

Κατόπιν των ανωτέρω, οι διαφορές ελέγχου επί των εσόδων παραγωγής ασφαλίσεων κλάδου μεταφορών εμπορευμάτων συνοψίζονται στον ακόλουθο πίνακα:

(καταγγελία σύμβασης) του ασφαλιζόμενου πελάτη. Σε αυτές τις περιπτώσεις η ελεγχόμενη ασφαλιστική επιχείρηση διαπιστώθηκε πως επιστρέφει ως έκπτωση στον ασφαλιζόμενο το μη δεδουλευμένο μέρος του καταβληθέντος ασφαλίστρου καθώς και τον σχετικό φόρο ασφαλίσεων που αντιστοιχεί σε αυτό.

γ) Τροποποίηση υφιστάμενου ασφαλιστηρίου συμβολαίου σε ισχύ με πρόσθετη πράξη με σκοπό την αφαίρεση ασφαλιστικών καλύψεων και επιστροφή στον ασφαλιζόμενο της αναλογούσας έκπτωσης από το αρχικώς καταβληθέν τίμημα του ασφαλιστηρίου μαζί με τον φόρο ασφαλίσεων που αναλογεί σε αυτήν.

Κατά την πρώτη από τις παραπάνω περιπτώσεις κρίνεται ότι δεν υφίσταται επίρριψη του φόρου ασφαλίσεων στην κατανάλωση, αφού δεν υφίσταται πρακτικά συναλλαγή, ούτε ανάληψη ασφαλιζόμενου κινδύνου από την ελεγχόμενη, ούτε εξόφληση του ασφαλιστηρίου συμβολαίου από τον πελάτη της ελεγχόμενης. Αντιθέτως, στις άλλες δύο περιπτώσεις υφίσταται αρχική εξόφληση του ασφαλιστηρίου από τον πελάτη της ελεγχόμενης, τόσο ως προς το τιμολογηθέν καθαρό ασφάλιστρο όσο και ως προς τον επιρριπτόμενο φόρο ασφαλίσεων.

Κατά συνέπεια, η ελεγχόμενη επιστρέφοντας ως έκπτωση μέρος από το καταβληθέν ασφαλιστρο μαζί με τον επιρριφθέντα φόρο που αναλογεί, παραβιάζει τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν.1620/1951, του άρθρου 13 παρ.4 του Ν.Δ. 4486/1965 και της ΠΟΑ. 1126/2006, όσο και του άρθρου 19 του Ν.2873/2000, καθώς κατά τον χρόνο όπου η ελεγχόμενη επιστρέφει το ποσό του προκαταβληθέντος ασφαλίστρου μαζί με το ποσό του αναλογούντος φόρου ασφαλίστρων διενεργείται αντιλογισμός στο μητρώο παραγωγής, τόσο ως προς το ποσό του ασφαλίστρου όσο και ως προς το ποσό του αναλογούντος φόρου ασφαλίστρων.

Η ελεγχόμενη αθροίζει τα καταβαλλόμενα όσο και τα επιστρεφόμενα ως άνω ποσά σε μηνιαία βάση και με συγκεντρωτικές εγγραφές μεταφέρει τα σχετικά ποσά σε λογαριασμούς της Γενικής Λογιστικής, από όπου **kol** αντλεί τα δεδομένα για τις υποβαλλόμενες τριμηνιαίες δηλώσεις φόρου ασφαλίστρων.

Κατά συνέπεια, μειώνεται το συνολικό ποσό του φόρου ασφαλίστρων που θα δηλωθεί στις σχετικές δηλώσεις του έκαστου τρέχοντος τριμήνου και υποβάλλονται ανακριβείς δηλώσεις φόρου ασφαλίστρων.

Σε περίπτωση μάλιστα που η ημερομηνία της αρχικής καταβολής του ασφαλίστρου είναι σε διαφορετικό τρίμηνο από αυτό της επιστροφής του, η ελεγχόμενη επί της ουσίας επιστρέφει στον ασφαλιζόμενο πελάτη της, ποσά φόρου ασφαλίστρων τα οποία κατέβαλε κατά την τρέχουσα περίοδο, με σκοπό να αποδοθούν στο δημόσιο, κάποιος άλλος πελάτης της.

Επειδή, οι φορολογικές διατάξεις εν γένει και ειδικότερα αυτές, που θεσπίζουν απαλλαγές ή εξαιρέσεις, πρέπει να ερμηνεύονται στενά, ακολουθώντας τη γραμματική ερμηνεία (Σ.τ.Ε. 2243/1963, 3207-3208/1964, 3422/1975, 2989/1980, 3007/1984, 2312/1992, κ.λπ. - και Υπ. Οικ. Α. 5911/Πολ. 87/1968), ο έλεγχος κατόπιν των ανωτέρω διαπιστώσεων οφείλει να προσδιορίσει τα ποσά φόρου που αντιστοιχούν στις ανωτέρω **περιπτώσεις (β) και (γ)** και να τα προσθέσει στις διαφορές του ελέγχου επί του φόρου ασφαλίστρων.

Για τον προσδιορισμό του φόρου ασφαλίστρων που επιστράφηκε στους πελάτες της ελεγχόμενης κατά παράβαση της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του Ν. 2873/2000, δεδομένου ότι οι εγγραφές στο μητρώο παραγωγής μεταφέρονται συγκεντρωτικά σε μηνιαία βάση στα βιβλία της

Επειδή κρίνεται πως ευλόγως οι ακυρώσεις της περίπτωσης **(α)** θα λαμβάνουν χώρα εντός 30 ή το πολύ ως και 60 ημερών το μέγιστο, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του σχετικού ασφαλιστηρίου συμβολαίου, ενώ για την περίπτωση **(β)**, ευλόγως κρίνεται ως αναμενόμενο να λαμβάνουν χώρα κατανεμημένες σχετικά ομοιόμορφα στον χρόνο αλλά σε κάθε περίπτωση όχι στις πρώτες 30 ημέρες έναρξης ισχύος του ασφαλιστηρίου, καθώς είναι μάλλον απίθανο κάποιος να αγοράσει ασφαλιστήριο 6 μηνών ή και ετήσιο για να το ακυρώσει μέσα σε έναν μήνα.

Συνεπεία των ανωτέρω ο χρονικός ορίζοντας των 50 ημερών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος επιλέχθηκε ως ο καταλληλότερος ως κριτήριο διαχωρισμού για την ελαχιστοποίηση τυχόν σφάλματος συμπερίληψης εγγραφών της περίπτωσης **(α)** στις διαφορές φόρου ελέγχου ως εγγραφές της περίπτωσης **(β)** ανωτέρω. **V.** Ως προς τις Πρόσθετες Πράξεις, απομονώθηκαν με φιλτράρισμα οι εγγραφές πράξεων που εκδόθηκαν σε ημερομηνία μεταγενέστερης της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του σχετικού ασφαλιστηρίου που συμπληρώνουν. Από τις συγκεκριμένες εγγραφές

αθροίστηκε το ποσό του φόρου ασφαλιστρων ανά συντελεστή φόρου που επιστράφηκε, κατά παράβαση της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του Ν. 2873/2000, στους πελάτες της ελεγχόμενης κατά την περίπτωση **(γ)**.

Από την ανωτέρω διαδικασία προσδιορισμού από τον έλεγχο, διαπιστώθηκαν τα κατωτέρω ποσά ανακρίβειας φόρου δήλωσης για τις ακυρώσεις ασφαλιστηρίων συμβολαίων κατά την περίπτωση **(β)** ανωτέρω, καθώς και για τις πρόσθετες πράξεις σε ασφαλιστήρια κατά την περίπτωση **(γ)** ανωτέρω.

Από την ανωτέρω διαδικασία προσδιορισμού από τον έλεγχο, διαπιστώθηκαν τα κατωτέρω ποσά ανακρίβειας φόρου δήλωσης για τις ακυρώσεις ασφαλιστηρίων κατά την περίπτωση **(β)** ανωτέρω και για τις πρόσθετες πράξεις σε ασφαλιστήρια κατά την περίπτωση **(γ)** ανωτέρω.

Αιτιολογία	Ποσά Επιστρεφόμενων Ασφαλιστρων	Ποσό Επιστρεφόμενου Φόρου Ασφαλιστρων
Ακυρώσεις με φόρο 10%	13.710.902,40 €	1.371.090,24 €
Ακυρώσεις με φόρο 20%	562.827,90 €	112.565,58 €
Πρόσθετες Πράξεις με φόρο 10%	3.063.037,30 €	306.303,73 €
Πρόσθετες Πράξεις με φόρο 20%	154.246,05 €	30.849,21 €
Σύνολο ποσών με φόρο 10%	16.773.939,70 €	1.677.393,97 €
Σύνολο ποσών με φόρο 20%	717.073,95 €	143.414,79 €
Συνολικές Διαφορές Φόρου		1.820.808.76 €

..»

Εν συνεχεία καταλογίστηκαν τα εξής ποσά φόρου

ΟΡΙΣΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΦΟΡΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ				
		Δηλώσεων Αρχικών & Ν.4446/16	Ελέγχου	Διαφορά
Φόρος	4%	631,37 €	631,37 €	0,00 €
Φόρος	10%	11.666.276,88 €	13.400.576,78 €	1.734.299,90 €
Φόρος	15%	0,00 €	0,00 €	0,00 €
Φόρος	20%	855.128,22 €	1.002.061,65 €	146.933,43 €
Άθροισμα		12.522.036,47 €	14.403.269,80 €	1.881.233,33 €
Προσαυξήσεις 120%				2.257.480,00 €
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ				4.138.713.33 €

Η προσφεύγουσα προέβαλλε μεταξύ άλλων ότι είναι παραγεγραμμένο το δικαίωμα του Δημοσίου να καταλογίσει φόρο για τη χρήση 2010 και αιτείται την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως.

Επειδή από τις διατάξεις του 14. Ν.1620/1951 προβέπονται τα εξής « 1. Επί των από 1ης Ιανουαρίου 1951 και εφεξής απαιτητών ασφαλίσεων και δικαιωμάτων πάσης φύσεως καταργείται ο φόρος του Ν. 2194/1920 ως ισχύει.

2. Επί των από 1ης Ιανουαρίου 1951 και εφεξής απαιτητών ασφαλίσεων και πάσης φύσεως δικαιωμάτων παρομαρτούντων τη ασφαλιστική συμβάσει επιβάλλεται φόρος κύκλου εργασιών του α.ν. 660/1937 οριζόμενος: α) εις 10% υπέρ του Δημοσίου και 3% υπέρ της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας επί των ασφαλίσεων κλάδου πυρός, β) 2% επί των ασφαλίσεων κλάδου ζωής και γ) 5% επί των ασφαλίσεων των λοιπών κλάδων.

*** ΠΡΟΣΟΧΗ: Με το άρθρο 29 Ν.3492/2006,ΦΕΚ Α 210/5.10.2006,επιβάλλεται φόρος επί των ασφαλίσεων και στην παρ.9 αυτού ορίζεται ότι:

"9. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου καταργούνται οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του α.ν.1524/1950, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1620/1951, και κάθε διάταξη που αντίκειται ή ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που ρυθμίζονται με το άρθρο αυτό. Οπου στις ισχύουσες διατάξεις γίνεται αναφορά στο "φόρο κύκλου εργασιών" επί των ασφαλίσεων των προαναφερόμενων διατάξεων νοείται ο "φόρος ασφαλίσεων" των διατάξεων του άρθρου αυτού.

10. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν από την 1η του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου".

3. Υπόχρεως εις τον φόρον τυγχάνει: α) η μεν ημεδαπή ασφαλιστική επιχείρησις δια το σύνολον των ασφαλίσεων και δικαιωμάτων, β) η δε αλλοδαπή ασφαλιστική επιχείρησις δια το ποσόν των ασφαλίσεων και δικαιωμάτων εξ ασφαλειών όλων των κλάδων των εν Ελλάδι κατοικούντων ή διαμενόντων. Αλληλεγγύως υπεύθυνος δια τον φόρον τυγχάνει και ο πράκτωρ ή ο αντιπρόσωπος της αλλοδαπής ασφαλιστικής επιχειρήσεως.

4. Απαλλάσσονται του φόρου τα ασφάλιστρα κλάδων μεταφορών τα αφορώντα ασφαλίσεις σκαφών και εμπορευμάτων εισαγομένων εις την χώραν ή εξαγομένων εις την αλλοδαπήν.

*** ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Κατά την παρ.7 του άρθρο.15 του Ν.Δ 2561/1953 η αληθής έννοια της ανωτέρω παρ.4 του άρθρ.14 του παρόντος είναι ότι: "εις την απαλλαγήν εκ του φόρου κύκλου εργασιών των ασφαλίσεων των αφορώντων ασφαλίσεις σκαφών περιλαμβάνονται και τα ασφάλιστρα τα αφορώντα ασφαλίσεις αεροσκαφών".

***Παρατήρηση:Κατά την παρ.4 άρθρ.13 του Ν.Δ.4486/1965 (ΦΕΚ Α 131): "Η αληθής έννοια του άρθρου 14 του Ν. 1620/1951, ως ετροποποιήθη δια της παραγράφου 7 του άρθρου 17 του Ν.Δ. 4242/1962, είναι ότι αι ασφαλιστικάί

επιχειρήσεις υπόκεινται εις τον φόρον κύκλου εργασιών του Α.Ν. 660/1937 δια το σύνολον των κτωμένων ασφαλίσεων, πειρλαμβανομένων και των παρομαρτούντων εν τη ασφαλιστική συμβάσει πάσης φύσεως δικαιωμάτων, άνευ μείωσης τούτων κατά τα ποσά των παρεχομένων εκπτώσεων."

***Παρατήρηση:Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ.1 του Ν.Δ.226/1969, ΦΕΚ Α 121: "Απαλλάσσονται του φόρου κύκλου εργασιών του άρθρου 14 του ν. 1620/1951, τα,υπό του συσταθέντος δια του Α.Ν. 501/1968 Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου "κεφάλαιον ασφαλίσεως πιστώσεων " (Κ.Α.Π.) κτώμενα ασφάλιστρα και πάσης φύσεως δικαιώματα παρομαρτούντα τη ασφαλιστική συμβάσει".»

Επειδή από τα οριζόμενα στην ΠΟΛ.1126/25.10.2006 Εγκύκλιο του Υπ Οικ. με θέμα «Κοινοποίηση των άρθρων 28-30 του ν.3492/2006 (Φ.Ε.Κ.Α210/5-10-2006) Φόρος και τέλη χαρτοσήμου ασφαλίσεων. Τέλος συνδρομητών κινητής τηλεφωνίας» προβλέπεται ότι «.... Άρθρο 29 Φόρος ασφαλίσεων

1. ΓΕΝΙΚΑ

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται ότι επιβάλλεται φόρος επί των ασφαλίσεων με την ονομασία « φόρος ασφαλίσεων». Ουσιαστικά, δεν πρόκειται για επιβολή νέας φορολογίας αλλά για τη μετονομασία του Φόρου Κύκλου Εργασιών (Φ.Κ.Ε.) σε «Φόρο Ασφαλίσεων» με τις ίδιες προϋποθέσεις και για τις ίδιες συναλλαγές όπως ο Φ.Κ.Ε., διατηρούνται οι ίδιες απαλλαγές που ίσχυαν και επιπλέον συγκεντρώνονται οι σχετικές διατάξεις σε ενιαίο κείμενο.

2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ (παρ.2)
Αντικείμενο του φόρου ασφαλίσεων, είναι τα απαιτητά ασφάλιστρα και τα πάσης φύσεως δικαιώματα που απορρέουν από την ασφαλιστική σύμβαση. Ως ασφάλιστρο θεωρείται κάθε χρηματική παροχή του ασφαλιζόμενου προς τον ασφαλιστή, η οποία έχει ως σκοπό τη δημιουργία κεφαλαίου προς αποκατάσταση της τυχόν ζημιάς που θα προκύψει στον ασφαλιζόμενο από τον κίνδυνο που έχει ασφαλισθεί.

Σημειώνεται, όπως είχε ερμηνευθεί και με το καθεστώς των διατάξεων του Φ.Κ.Ε. και συγκεκριμένα με το άρθρο 13 παρ.4 του Ν.Δ. 4486/65 (ΦΕΚ Α 131), η αληθής έννοια των διατάξεων του άρθρου 14 του Ν. 1620/1951 είναι ότι οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις υπόκεινται στο φόρο αυτό για το σύνολο των ασφαλίσεων που αποκτούν περιλαμβανομένων και των πάσης φύσεως δικαιωμάτων χωρίς μείωση για τις παρεχόμενες εκπτώσεις.

3. ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΦΟΡΟΥ (παρ.2)
Οι συντελεστές του φόρου ορίζονται ως εξής:
α. 20% επί των ασφαλίσεων κλάδου πυρός. Ειδικά, για τα ασφάλιστρα για κάλυψη κινδύνου πυρκαγιάς επί καπνών σε φύλλα ο συντελεστής διαμορφώνεται σε 15%.
Ανάλυση στη συνέχεια στο κεφάλαιο των απαλλαγών στ' περίπτωση.

- β. 4% επί των ασφαλιστρών κλάδου ζωής.
γ. 10% επί των ασφαλιστρών των λοιπών κλάδων.

4. ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΦΟΡΟ (παρ.3)

Στην παρ.3 του άρθρου αυτού αναφέρονται τα πρόσωπα τα οποία υπόκεινται στο φόρο αυτό. Ειδικότερα ορίζεται, ότι υπόκεινται στο φόρο ασφαλιστρών:

α. Οι ημεδαπές ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Αναφορικά με τη νομική μορφή της ασφαλιστικής επιχείρησης, επισημαίνεται ότι, όπως είχε γίνει δεκτό τόσο διοικητικά όσο και από το Συμβούλιο της Επικρατείας σε φόρο κύκλου εργασιών υπάγεται κάθε επιχείρηση ανεξάρτητα από τη μορφή της, εφόσον ασκεί ασφαλιστικές εργασίες και αποκτά έσοδα από ασφάλιστρα, επομένως οι υπόχρεοι σε απόδοση Φ.Κ.Ε. εξακολουθούν να αποτελούν υποχρέους σε φόρο ασφαλιστρών. Για παράδειγμα τα αλληλοβοηθητικά και αλληλοασφαλιστικά ταμεία συνεταιρισμών υποχρεούνται σε απόδοση Φ.Κ.Ε. επί των ασφαλιστρών (εισφορών) που εισπράττουν από τα μέλη τους (Απόφ. ΣτΕ 362/1976) οπότε εξακολουθούν να υποχρεούνται σε απόδοση φόρου ασφαλιστρών.

β. Οι αλλοδαπές ασφαλιστικές επιχειρήσεις και αλληλέγγυα οι φορολογικοί αντιπρόσωποι αυτών.

Επισημαίνεται ότι σε φόρο ασφαλιστρών υπόκεινται και τα εγκατεστημένα υποκαταστήματα στην Ελλάδα ασφαλιστικών επιχειρήσεων με έδρα εκτός Ελλάδος. Υπενθυμίζεται ότι, όπως ορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 42 ζ του ν.δ. 400/70, όπως ισχύει, κάθε ασφαλιστική επιχείρηση, που είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.), εφόσον συνάπτει ασφαλιστήρια συμβόλαια που αφορούν κινδύνους ή ασφαλιστικές υποχρεώσεις που βρίσκονται στην Ελλάδα υπό το καθεστώς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, δηλαδή χωρίς υποχρέωση ίδρυσης στην Ελλάδα υποκαταστήματος ή πρακτορείου, για τα ασφάλιστρα των οποίων εφαρμόζεται η ελληνική νομοθεσία, υποχρεούται να διορίσει φορολογικό αντιπρόσωπο στην Ελλάδα, ο οποίος έχει όλες τις φορολογικές υποχρεώσεις και τα δικαιώματα που έχουν οι εγκατεστημένες στην Ελλάδα ασφαλιστικές επιχειρήσεις (Σχετ. Εγκύκλιος 1015344/235/Τ.& Ε.Φ./ΠΟΛ.1049/5.2.1997).

Για την απόδοση του φόρου ασφαλιστρών και γενικότερα για την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν την επιβολή του φόρου αυτού στα ασφάλιστρα στην προαναφερόμενη περίπτωση εξακολουθεί να ευθύνεται αλληλεγγύως και η ασφαλιστική επιχείρηση που είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος-μέλος της Ε.Ε. και του Ε.Ο.Χ. (εντολέας) και ο φορολογικός αντιπρόσωπος.

γ. Φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ενώσεις προσώπων που εισπράττουν ασφάλιστρα παροχής οδικής βοήθειας σε περίπτωση ατυχήματος οδικού οχήματος είτε με τη μορφή συνδρομής είτε εκτάκτως.

Ειδικότερα, διευκρινίζεται ότι, η υπαγωγή στο φόρο των ασφαλιστρών της παροχής οδικής βοήθειας σε περίπτωση βλάβης ή γενικά ατυχήματος οδικού οχήματος γίνεται γιατί όπως έχει δεχθεί το ΔΕΚ μια εργασία χαρακτηρίζεται ως ασφαλιστική, αν από τη φύση της και τις συνθήκες τις οποίες παρέχεται συνιστά ασφαλιστική εργασία, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή ή την ιδιότητα του φορέα που την παρέχει και με βάση την ανωτέρω ερμηνεία η παροχή οδικής βοήθειας συνιστά

ασφαλιστική εργασία και ως εκ τούτου απαλλάσσεται του Φ.Π.Α. και υπάγεται πλέον στο Φόρο Ασφαλίσεων με τις κοινοποιούμενες διατάξεις.

5. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΦΟΡΟΥ (παρ. 4)

Ο φόρος υπολογίζεται στο σύνολο των ασφαλίσεων, χωρίς καμία έκπτωση και επιρρίπτεται από τον κατά νόμο υπόχρεο σε βάρος του αντισυμβαλλόμενου έστω και αν αυτός απολαμβάνει γενικής απαλλαγής από κάθε φόρο υπέρ του Δημοσίου. Εξαιρετικά, η εισφορά 1% υπέρ του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας (Τ.Ε.Ο) δεν υπάγεται σε φόρο ασφαλίσεων, όπως έχει γίνει δεκτό με το Α. 24914/1218/27-1-1978 έγγραφό μας για το Φ.Κ.Ε.

6. ΧΡΟΝΟΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ (παρ.6)

Η υποβολή της δήλωσης από τους υπόχρεους γίνεται στα έντυπα των δηλώσεων που ορίζονται με την απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών 1093729/703/Τ.&Ε.Φ. [ΠΟΛ.1125/24.10.2006](#) με την οποία καθορίζεται και η πράξη προσδιορισμού του φόρου ασφαλίσεων και το πρακτικό διοικητικής επίλυσης της διαφοράς.

Η δήλωση απόδοσης του φόρου ασφαλίσεων υποβάλλεται τρεις μήνες μετά τη λήξη του ημερολογιακού τριμήνου. **Δηλαδή για το Α τρίμηνο Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου-Μαρτίου, η καταβολή θα γίνει εντός του Ιουνίου. Για το Β τρίμηνο Απριλίου, Μαΐου, Ιουνίου, η καταβολή θα γίνει εντός του Σεπτεμβρίου.**

Για το Γ τρίμηνο Ιουλίου, Αυγούστου, Σεπτεμβρίου, η καταβολή θα γίνει εντός του Δεκεμβρίου.

Για το Δ τρίμηνο Οκτωβρίου, Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου, η καταβολή θα γίνει εντός του Μαρτίου του επομένου έτους.

Εξαιρετικά, για να μην υποβληθούν δύο δηλώσεις για το τελευταίο τρίμηνο του 2006, γίνεται δεκτό, τα οφειλόμενα ποσά φόρου κύκλου εργασιών επί των ασφαλίσεων κατά το μήνα Οκτώβριο 2006 (έως την κατάργηση του φόρου αυτού) να περιληφθούν στην ίδια δήλωση που θα υποβάλλουν οι υπόχρεοι για την απόδοση των οφειλομένων ποσών ασφαλίσεων για τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο 2006.

Διευκρινίζεται ότι η απόδοση του τέλους χαρτοσήμου επί των ασφαλίσεων γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.1β του αρθ. 30 του Π.Δ. 99/77 (Κ.Φ.Σ). όπως αυτές ισχύουν και έχουν διατηρηθεί σε ισχύ με το άρθρο 39 παρ.10 του [Π.Δ. 186/1992](#) (Κ.Β.Σ.). Δηλαδή, η απόδοση του τέλους χαρτοσήμου γίνεται μέχρι την 20η των μηνών Μαρτίου, Μαΐου, Αυγούστου, Νοεμβρίου για το προηγούμενο αντίστοιχο ημερολογιακό τρίμηνο.

7. ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΙΣ - ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ (παρ. 7)

Η επιβολή προσαυξήσεων και γενικά η διαδικασία βεβαίωσης, καταλογισμού και καταβολής του φόρου και τα της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή του φόρου, διέπονται από τις διατάξεις που εφαρμόζονται κάθε φορά στη φορολογία εισοδήματος.

Σημειώνουμε ότι οι προσαυξήσεις (πρόσθετοι φόροι) που επιβάλλονται στο φόρο ασφαλίσεων είναι οι οριζόμενες στις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. [2523/1997](#) (διοικητικές και ποινικές κυρώσεις στη φορολογική νομοθεσία) όπως

ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τις διατάξεις του άρθρου 24 του ν. [3296/2004](#), δηλαδή: 1,5% για την εκπρόθεσμη δήλωση, 3% για την ανακριβή δήλωση, 3,5% για τη μη υποβολή δήλωσης, για κάθε μήνα καθυστέρησης.»

Επειδή εν προκειμένω από τις παραπάνω διατάξεις και την ΠΟΛ.1126/25.10.2006 του Υπ. Οικ. προβλέπεται ότι, για την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου έκδοσης και κοινοποίησης υπ' αριθμόν/23-11-2017 οριστικής πράξεως διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ασφαλιστρών (Ν. 1620/1951 και Ν. 3492/2006) που εξέδωσε το Κέντρο Ελέγχου Μεγάλων Επιχειρήσεων (ΚΕΜΕΕΠ) για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2010-31/12/2010 εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 84 του ν.2238/1994.

Επειδή, από τις διατάξεις του άρθρου 84 του Ν. 2238/1994 όπως ίσχυαν και βάσει της παρ. του άρθρου 72 του ν.4174/2013 εφαρμόζονται μέχρι τη χρήση 2013, την υπ' αριθμ. 1738/2017 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας στην οποία κρίθηκε ότι επιμήκυνση της παραγραφής είναι δυνατή μόνον υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του ανωτέρω άρθρου 78 του Συντάγματος, δηλαδή με διάταξη θεσπιζόμενη το αργότερο το έτος, που έπεται εκείνου, στο οποίο ανάγεται η φορολογική υποχρέωση, την υπ' αριθμ. 2932/2017 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, και την ΠΟΛ..... με την οποία κρίθηκε ότι οι διατάξεις του άρθρου 36 του ν.4174/2013 εφαρμόζονται από 1-1-2012, ενώ βάσει της σκέψης 12 της απόφασης Σ.τ.Ε., **εφαρμόζεται αποκλειστικά η πενταετής παραγραφή της παρ. 1 του άρθρου 84 του ν.2238/1994.**

Περαιτέρω, με την εγκύκλιο της Α.Α.Δ.Ε. **ΠΟΛ. 1194/ Αθήνα, 5 Δεκεμβρίου 2017 ορίστηκε** ότι «1. Με την πρόσφατη νομολογία του ΣτΕ (ΣτΕ 2934/2017 και 2935/2017) κρίθηκε ότι, κατά την έννοια των διατάξεων της περ. α' της [παρ. 2 του άρθ. 68 του Ν.2238/1994](#) (ΚΦΕ) επιτρέπεται η έκδοση πράξης καταλογισμού φόρου και πρόσθετου φόρου εντός δεκαετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης, εάν περιέλθουν σε γνώση της Φορολογικής Διοίκησης συμπληρωματικά στοιχεία, δηλαδή στοιχεία αποδεικτικά της ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος, **τα οποία δικαιολογημένα δεν είχε υπόψη της η φορολογική αρχή κατά την προβλεπόμενη στην παρ. 1 του άρθ. 84 του ιδίου νόμου πενταετία.** Συνεπώς, δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία εκείνα τα οποία είτε είχαν περιέλθει σε γνώση της φορολογικής αρχής εντός της ανωτέρω πενταετίας και αγνοήθηκαν ή δεν ελήφθησαν προσηκόντως υπόψη από αυτήν, είτε η φορολογική αρχή όφειλε να έχει λάβει γνώση τους, εντός της ίδιας πενταετίας, εάν είχε επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια, ήτοι εάν είχε λάβει τα προσηκόντα μέτρα ελέγχου και έρευνας, που προβλέπονται στο νόμο.

...

3. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι, σε περίπτωση που περιέλθουν σε γνώση της φορολογικής αρχής συμπληρωματικά στοιχεία κατά την έννοια των διατάξεων της περ. α' της [παρ. 2 του άρθ. 68 του Ν.2238/1994](#) (ΚΦΕ), επιτρέπεται η έκδοση

πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και επιβολής προστίμου αποκλειστικά για τη φορολογητέα ύλη που προκύπτει από τα στοιχεία αυτά και για το έτος στο οποίο αυτά αφορούν με την προϋπόθεση ότι, τα στοιχεία αυτά αποδεδειγμένα δεν είχε, ούτε μπορούσε δικαιολογημένα να έχει υπόψη της η ελεγκτική αρχή ώστε να τα εκτιμήσει κατά τον αρχικό φορολογικό έλεγχο (σχετ. ΣτΕ 4843/1988, 2632/1996, 1303/1999, 572/2007, 3955/2012, 1623/2016).»

Ακόμα, με την Εγκύκλιο της Α.Α.Δ.Ε. ΠΟΛ. 1191/Αθήνα, 1 Δεκεμβρίου 2017, **έγινε δεκτή** η με αριθ. 265//2017 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Τμήμα Β'), σύμφωνα με την οποία «1. Κατά την έννοια των διατάξεων των παραγράφων 1 και 4 (περιπτ. β') του άρθρου 84 του ΚΦΕ, ερμηνευομένων σύμφωνα με τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας των νομοθετικών διατάξεων περί παραγραφής, (α) **ο φορολογικός έλεγχος (και ο βάσει αυτού καταλογισμός φόρου και πρόσθετου φόρου, λόγω ανακρίβειας της δηλώσεως) πρέπει να διενεργείται, κατ'αρχήν, εντός πενταετίας από το τέλος του έτους εντός του οποίου έληξε η προθεσμία για την επίδοση της οικείας δηλώσεως φορολογίας εισοδήματος**, (β) κατά παρέκκλιση από τον ανωτέρω κανόνα της παραγράφου 1, χωρεί, σύμφωνα με τη στενώς ερμηνευτέα διάταξη της περιπτώσεως β' της παραγράφου 4 (σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 68 παρ. 2 περιπτ. α'), έλεγχος (ακόμα και αρχικός) και έκδοση, βάσει αυτού, πράξεως καταλογισμού φόρου και πρόσθετου φόρου, εντός δεκαετίας από το τέλος του προαναφερόμενου έτους, **εάν περιέλθουν σε γνώση της φορολογικής Διοίκησης «συμπληρωματικά στοιχεία», δηλαδή στοιχεία αποδεικτικά της ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος (πρβλ. ΣτΕ 1303/1999, 2632/1996), τα οποία δικαιολογημένα δεν είχε υπόψη της η φορολογική αρχή κατά την ανωτέρω πενταετία (ΣτΕ 2426/2002). Συνεπώς, δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία εκείνα τα οποία είτε είχαν περιέλθει σε γνώση της φορολογικής αρχής εντός της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 του ανωτέρω άρθρου 84 πενταετίας και αγνοήθηκαν ή δεν ελήφθησαν προσηκόντως υπόψη από αυτήν (πρβλ. ΣτΕ 3296/2008, 2703/1997, 2473/1996) είτε η φορολογική αρχή όφειλε να έχει λάβει γνώση τους, εντός της ίδιας πενταετίας, εάν είχε επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια (πρβλ. ΣτΕ 2426/2002, 2700/1965), ήτοι εάν είχε λάβει τα προσηκόντα μέτρα ελέγχου και έρευνας που προβλέπονται στο νόμο.**

2. Η ανακρίβεια της δηλώσεως και των συνυποβληθέντων με αυτήν ειδικών εντύπων και καταστάσεων μπορεί να διαπιστώνεται καθ'οιονδήποτε τρόπο, ένας εκ των οποίων είναι και η διάσταση προς την οποία τελεί το περιεχόμενο της δηλώσεως (και των συνυποβληθέντων με αυτήν ειδικών εντύπων και καταστάσεων) προς τα προκύπτοντα από τα συνυποβληθέντα προς απόδειξη των δηλουμένων δικαιολογητικά, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο άρθρο 66§2 του ΚΦΕ. Στην περίπτωση όμως αυτή και με δεδομένο ότι τα δικαιολογητικά συνυποβάλλονται με τη δήλωση και επομένως περιέρχονται στη γνώση της φορολογικής αρχής εντός της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 του ανωτέρω άρθρου 84 πενταετίας και μπορούν να ληφθούν προσηκόντως υπόψη από αυτήν, **η μετ'έλεγχο διαπίστωση της προαναφερθείσης διαστάσεως μετά την πάροδο της πενταετούς παραγραφής του κανόνα του άρθρου 84§1 δεν παρίσταται ικανή να ενεργοποιήσει τον κανόνα της δεκαετούς παραγραφής.**

3. Περαιτέρω η ανακρίβεια της δήλωσης μπορεί να διαπιστώνεται με βάση τα περιερχόμενα στην φορολογική αρχή στοιχεία και πληροφορίες από το φορολογούμενο ή τρίτα πρόσωπα ή άλλες δημόσιες αρχές ή στο πλαίσιο διενεργηθέντος φορολογικού ελέγχου. Η ανακρίβεια της δηλώσεως στην περίπτωση αυτή προκύπτει από συμπληρωματικά στοιχεία και, επομένως, **η δυνατότητα εκδόσεως φύλλου ελέγχου (αρχικού ή συμπληρωματικού) με βάση συμπληρωματικά στοιχεία, τα οποία εφόσον περιέχονται στη φορολογική αρχή μετά την προθεσμία της πενταετούς παραγραφής,** εμπίπτει στην περίπτωση α' του **άρθρου 62§2 του ΚΦΕ**, πλην, όμως, καίτοι η περίπτωση αυτή φαίνεται στο νόμο ως αυτοτελής και διακεκριμένη από την περίπτωση β' του άρθρου 62§2 του ιδίου Κώδικα (ανακρίβεια της δηλώσεως), κατ' ουσίαν οι δύο αυτές περιπτώσεις νομοθετικής παρεκτάσεως του χρόνου παραγραφής σε δεκαετία, είναι εμφανές ότι αλληλοκαλύπτονται σε υποθέσεις ανακρίβειας της υποβληθείσης δηλώσεως, δεδομένου ότι τα στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξη μη δηλωθέντος εισοδήματος και περιέχονται μετά την πενταετία σε γνώση της φορολογικής αρχής τεκμηριώνουν, κατ' αρχήν, και την (αντικειμενική) ανακρίβεια της υποβληθείσης δηλώσεως (πρβλ ΣτΕ 2934, 2935/2017, σκέψη 14). **Επομένως, η έκδοση φύλλου ελέγχου (αρχικού ή συμπληρωματικού) με βάση συμπληρωματικά στοιχεία πρέπει να αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο της ερμηνείας και εφαρμογής της διατάξεως της περιπτώσεως α' του άρθρου 68§2 του ΚΦΕ, διότι η αντιμετώπισή της με βάση τη διάταξη περί ανακρίβειας της δηλώσεως θα καθιστούσε χωρίς αντικείμενο τη διάταξη για τα συμπληρωματικά στοιχεία, είναι δε εντελώς διάφορο το ζήτημα των συνεπειών της ανακρίβειας της δηλώσεως, οι οποίες υφίστανται και στην περίπτωση της διαπιστώσεώς της από συμπληρωματικά στοιχεία.»**

Επειδή με την ΠΟΛ. 1192/2017 εγκύκλιο της Α.Α.Δ.Ε. έγινε δεκτή υπ' αριθ. 268/2017 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. (Α' Τακτική Ολομέλεια) σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 36 σε συνδυασμό με την παρ. 11 του άρθρου 72 του ΚΦΔ σε χρήσεις προγενέστερες του 2014, σύμφωνα με την οποία «Ενόψει των γενομένων δεκτών με τις υπ' αριθμ. 1738/2017, 2934/2017 και 2935/2017 αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) επί της ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 78(§§1-2) του ισχύοντος Συντάγματος, η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας -ΚΦΔ - (Ν. 4174/2013), σε συνδυασμό με τη διάταξη της παραγράφου 11, εδάφιο δεύτερο, του άρθρου 72 του ίδιου Κώδικα, με τις οποίες παρεκτείνεται ο χρόνος της παραγραφής σε εικοσαετή σε περιπτώσεις φοροδιαφυγής που διαπράχθηκε πριν την έναρξη ισχύος του ΚΦΔ, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα του Δημοσίου δεν είχε παραγραφεί μέχρι τότε, είναι εφαρμοστέες από τη Φορολογική Διοίκηση, υφισταμένης δυνατότητας εκδόσεως πράξεων προσδιορισμού φόρου και προστίμων σε εκκρεμείς υποθέσεις ελέγχου που αφορούν στις χρήσεις των ετών 2012 και 2013 και όχι σε προγενέστερες του έτους 2012.»

Εν προκειμένω, οι Αρχικές Δηλώσεις Απόδοσης Φόρου επί του των ασφαλιστρών, σύμφωνα με την **ΠΟΛ.1126/25.10.2006 Εγκύκλιο του Υπ. Οικ.**, που υπεβλήθησαν από την προσφεύγουσα για το Α, Β, Γ και Δ Τρίμηνο του 2010, ήταν

εμπρόθεσμες καθώς υπεβλήθσαν με αρ./30-6-2010,/30-9-2010,/30-12-2010 και/31-3-2011 αντίστοιχα σύμφωνα με τον πίνακα που περιλαμβάνεται στην σελίδα 11 της υπ' αριθ./23.11.2017 Έκθεσης Μερικού Επιτόπιου Ελέγχου Προσδιορισμού Φόρου Επί Ασφαλίσεων (Άρθρο 29 του ν.3492/2006), του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ, δυνάμει της οποίας εξεδόθη η προσβαλλόμενη πράξη.

Επιπλέον, επειδή η φορολογική υποχρέωση προέκυψε κατόπιν ελέγχου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. στα βιβλία της προσφεύγουσας, βάσει της υπ' αριθ./23.11.2017 Έκθεσης Μερικού Επιτόπιου Ελέγχου Προσδιορισμού Φόρου Επί Ασφαλίσεων (Άρθρο 29 του ν.3492/2006), του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ, από την οποία προκύπτει ότι ο έλεγχος αυτός διενεργήθηκε χωρίς να έχει αφορμή κανένα «νέο - οψιγενές» στοιχείο για τον υπό κρίση οφειλόμενο φόρο το οποίο δεν ήταν γνωστό, ούτε θα μπορούσε να είναι γνωστό στον Προϊστάμενο του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. εντός του κανονικού χρόνου της πενταετούς παραγραφής. **Συνεπώς, αδιαμφισβήτητα προκύπτει ότι η προθεσμία καταλογισμού του υπό κρίση φόρου είναι πενταετής, καθώς και ότι το δικαίωμα του Δημοσίου ως προς την έκδοση και κοινοποίηση της υπό κρίση πράξης παρενγράφη στις 31-12-2016.**

Συνεπώς, η υπό κρίση υπ' αριθμόν/23-11-2017 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ασφαλίσεων (Ν. 1620/1951 και Ν. 3492/2006) που εξέδωσε το Κέντρο Ελέγχου Μεγάλων Επιχειρήσεων (ΚΕΜΕΕΠ) για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2010-31/12/2010, εκδόθηκε και κοινοποιήθηκε από τον Προϊστάμενο του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. εντός του έτους 2017, **δηλαδή σύμφωνα με τις προπαρατεθειμένες διατάξεις, εγκυκλίους και νομολογία ΜΕΤΑ την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου και πρέπει να ακυρωθεί.**

Επειδή παρέλκει η εξέταση των υπολοίπων ισχυρισμών της προσφεύγουσας

Κατόπιν αυτών,

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την αποδοχή της από 21-12-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής τηςμε την επωνυμίαμε ΑΦΜ, που εδρεύει στο, οδός, **και την ακύρωση** της υπ' αριθμόν/23-11-2017 οριστικής πράξεως διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ασφαλίσεων (Ν. 1620/1951 και Ν. 3492/2006) που εξέδωσε το Κέντρο Ελέγχου Μεγάλων Επιχειρήσεων (ΚΕΜΕΕΠ) για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2010-31/12/2010, σύμφωνα με το σκεπτικό της παρούσης.

Οριστική Φορολογική Υποχρέωση της προσφεύγουσας:

ΜΗΔΕΝ (0). ΑΚΥΡΩΣΗ υπ' αριθμόν/23-11-2017 οριστικής πράξεως διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ασφαλίσεων (Ν. 1620/1951 και Ν. 3492/2006) που εξέδωσε το Κέντρο Ελέγχου Μεγάλων Επιχειρήσεων (ΚΕΜΕΕΠ) για τη διαχειριστική περίοδο 01/01/2010-31/12/2010.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

**Ακριβές αντίγραφο, ο υπάλληλος του
Τμ. Διοικητικής Υποστήριξης**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.